

இழிசெயல்கள் அனாதைத் தும் வளிச்சத்துக்கு வந்தாலும், எதையும்கு பற்றியும் அவர் அவமானம் கொள்வதே இல்லையென்று ஒரு பழமொழி உண்டு. வினாயக ராம சுவர்க்கரையும்கு பொறுத்தவரையெவ்வொரு ஆவணமும் அவரது ஏமாற்றத்தையும்கு, அவரது மனதின் நச்சுத்தன்மையையும்கு கொலையெய்வதில் அவருக்கு இருந்த தணியாத தாகம் ஆகியவற்றையெவ்வெளிப்படுத்துகின்றன.

1966-இல் அவர் காலமானார். ஆனால் சுவர்க்கர இறந்ததற்கு அடுத்து ஆண்டில் காந்தியின் கொலையும்கு நானும் என்ற தனது புத்தகத்தில் காந்தி கொலையெய்வதற்கு உடந்தையாக இருந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நாதுராமின் சுகோதரர் கோபால் கட்டேச்சே சுவர்க்கரையும்கு காந்தியைக் கொன்ற நாதுராம்கு கோட்சேயும்கு இடையே நிலவி வந்த நெருங்கிய உறவு பற்றிய செய்தியை வெளிப்படுத்தினார். மிகுந்த முயற்சியின் பேரில் காந்தி கொலையெய்வதற்கு விசாரணையின் போது மறைக்கப்பட்டதாகும் இந்தச் செய்தி.

கொலையெய்வதில் அபரவறான திகம்பர பாட்கையின் சாட்சியம் நம்பத்தகுந்ததாக இருந்தபோதும், சுவர்க்கர சஷென் நீதிபதியால் விடுவிக் கப்பட்டதன் காரணமே, திகம்பர பாட்கையின் சாட்சியத்தையெறுதிப்படுத்த சட்டப்பித்தவேயான மற்றொரு தனிப்பட்ட சாட்சி இல்லையென்பதானது. இத்தகவல் உச்சநீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி ஜே.எல். கபூர் அவர்கள் 1970-ல் காந்தி கொலையெய்வதில் அளித்த அறிக்கையினால் வெளியாயிற்று. காந்தியைக் கொலையெய்வ சுவர்க்கரையும்கு அவரது கட்டமும் ஒரு சதித்திட்டம் தீட்டி செயல்பட்டதையெக் கண்டிப்பித்தது அவர் கற்றினார். சுவர்க்கரின் மையக் காப்பாளர்களான அப்பா ராமச்சந்திர காசரையும்கு, சுவர்க்கரின் செயலாளர் கஜனன் விஷ்ணு தாமலையும்கு நீதிமன்றத்தில் சாட்சியம் அளிக்கவில்லை.

Written by

Monday, 08 September 2008 18:42 -

சுவர்க்கர் இறந்த பின்பே அவர்கள் உண்மைகளை நீதிபதி கபரிடம் கொட்டி விட்டனர். இவரை மட்டுமன்றி, வழக்கு விசாரணையின்போது நீதிமன்றத்துக்கு வராத மலேமும் பல சாட்சியங்கள், உண்மைகள் அவர்களைச் சம்பந்தித்தன. அரசு ஆவணக் காப்பகச் செய்திகளின் அடிப்படையில் மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சகம் 1875-ல் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டது. அந்தமாளில் இருந்த தீவாந்திரச் சிறைகள் என்பது அந்த நபரின் பெயர். மதவழிபாட்டுக் கண்ணோட்டம் கொண்டவர் என்று புகழ் பெற்ற ஆர்.சி. மஜும் தார்தான் அதனை எழுதிய ஆசிரியர்.

ஆவணங்களில் இருந்த ஒவ்வொன்றையும் சுவர்க்கருக்கு ஆதரவாகவே அவர் மிகைப்படுத்திக் காட்டினார். ஆனால் ஆவணங்களை மறைக்க மட்டும் அவரால் முடியவில்லை. அந்த ஆவணங்களே சுவர்க்கரின் குட்டை முழுமையாக அம்பலப்படுத்திவிட்டன. மாபெரும் தசேபக்தர் என்று சங் பரிவாரத்தால் போற்றி வணங்கப்பட்ட சுவர்க்கர் அன்றைய ஆங்கிலேய அரசுக்கு தன் வாழ்நாள் முழுவதிலும் எழுதிய மன்னிப்புக் கடிதங்கள், உறுதி மொழிக் கடிதங்கள் பலவற்றைப் பற்றிய செய்தி முதன் முதலாக வெளிப்பட்டது. இவ்வாறு அன்னிய ஆட்சியிடம் கருணையும் மன்னிப்பும் கோரிய ஒருவரையே சங் பரிவாரம் வழிபடும் முன்னோடியாகக் கருதியது.

இந்தியர்களின் கோரிக்கைகள் பால் அனுதாபமும் ஆதரவும் கொண்ட நாசிக் மாவட்ட ஆட்சியர் ஏ.பி.எம். ஜாக்சனின் கொலையைக் காக சிறை தண்டனை வழங்கப்பட்ட சுவர்க்கர் 1911-ல் அந்தமானுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார். கொலையைச் செய்த சதித்திட்டம் தீட்டிய குற்றத்திற்காக மட்டும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனை இது. 1909-ல் நிகழ்ந்த இந்திய அலுவலகத்தின் கர்சான் வாலியின் கொலை, மும்பை தற்காலிக ஆளுநர் எர்னஸ்ட் ஹாட்சனை 1931-ல் கொலையைச் செய்த மறே கொள்ளப்பட்ட முயற்சி, 1948 ஜனவரி 30 அன்று செய்யப்பட்ட காந்தியின் கொலை ஆகிய மற்ற மூன்று கொலை வழக்குகளில் இருந்தும் அவர் தப்பித்துக் கொண்டார். ஆனால் இந்த வழக்கில் தப்பாக் கியைக் கையாண்டவன் வறோ யாரோ; ஆனால் கொலையைச் செய்த துண்டிவிட்டவர் சுவர்க்கர்தான். 1911 முதல் 1950 வரை சுவர்க்கர் அளித்த

Written by

Monday, 08 September 2008 18:42 -

மன்னிப்புகள் மற்றும் உறுதிமொழிகளின் பட்டியல் ஒன்று இங்கே அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வீரத் தீர்ப்புச் செயலுக்கான அவரது உருவப்படம் நாடாளுமன்ற மைய மண்டபத்தில், அவர் எவரகைக் கொலை செய்யச் சதிசெய்து துண்டிண்பினாரோ அந்த காந்தியின் படத்திற்கு எதிராக அவரது அரசியல் வாரிசுகளால் வைக்கப்பட்டது.

1. அந்தமான் சிறையில் சுவர்க்கர் 1911 ஜூலை 4 அன்று அடக்கப்பட்டார். ஆறுமாத காலத்திற்குள் அவர் தனது கருணை மனுவை சமர்ப்பித்தார்.

2. 1913 அக்டோபர் மாதத்தில் அந்தமான் சிறைக்குப் பார்வையிடச் சென்ற வனோராயின் நிர்வாகக் குழுவின் உள்துறை உறுப்பினரான சர் ரெஜினால்ட் கிராடக் மற்றவர்களுடன் சுவர்க்கரையும் சந்தித்தார். கருணை வேண்டிய சுவர்க்கரின் கோரிக்கை பற்றிய குறிப்பு அவரது 1913 நவம்பர் 14 நாளிட்ட குறிப்பில் பதிவாகியுள்ளது. “அரசு விரும்பும் எந்த நிலையிலும் பணியாற்ற நான் தயாராக இருக்கிறேன். அரசு என்னும் பெற்றோரிடம் அடக்கலம் தடுவதைத் தவிர வழிதவறிப் போன மகன் வேறு எங்கு புகலிடம் தடே இயலும்?” புரட்சிக் காரராகவும், தசேப் பற்றாளராகவும் கருதப்படும் சுவர்க்கரின் கடித வாசகங்கள் இவை. சுவர்க்கரின் மன கருணை காட்டத் தகுந்தது என்று கிராடக் குறிப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்ட மனுக்களிலும் இது போன்ற வாசகங்களே நிரம்பியிருந்தன.

3. 1920 மார்ச் 22 அன்று ஆங்கிலியே சட்ட மன்றத்தில் சுவர்க்கரின் ஆதரவாளான ஜி. எஸ். கோபார்ட்டே முன் வைத்த கேள்வி இதுதான்: “தாங்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டால், ராணுவத்தில் சேர்ந்து ஆங்கில சாமராஜ்யத்துக்கு போரில் நாங்கள் சேவை செய்வோம் என்றும், சிர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின், அதனை வற்றிப் பெறச் செய்வோம் என்றும், சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட உறுதுணையாக இருப்போம் என்றும் சுவர்க்கரும் அவரது சகோதரரும் 1915 மற்றும் 1918ம் ஆண்டுகளில் மனுக்கள் அனுப்பியது உண்மை தானா?” உள்துறை அமைச்சர் சர் வில்லியம் வின்சென்ட் பதிலளித்தார்: இரண்டு மனுக்கள் ஒன்று 1914-லும் மற்றொன்று 1917-லும் விளையக் தாமதே சுவர் காரிடமிருந்து போர்ட் பிளேர் கண்காணிப்பாளர் மஹம் வந்து

சரேந்தன. முந்தைய கடிதத்தில் அனாதைத் து அரசியல் கதைகளாகும் பொது மன்னிப்பு வழங்கினால் போரின் போது அரசிற் கு எந்த நிலையிலும் சவேசெய்யத் தயாராக இருப்பதாகக் கிறியிறுந்தார். இரண்டாவது மனுவில் பின்னர் கிறிபபட்டது மட்டும் இருந்தது. வின்சென்ட் 1914 என்று குறிப்பிட்ட 1913-ல் ஒரு விண்ணப்பமும் 1917-ல் இன்னொரு விண்ணப்பமும் அனுப்பப்பட்டன.

4. முதன் முதலாக இங்கு வளியிடப்பட்டுள்ள 1920 மார்ச் 30 நாளிட்ட ஆவணம் ஆசிரியர் தனது புத்தகத்தில் சொல்லத் தவறியதைத் தெரிவிக்கிறது. அது கோழதை தனமானது. காலம் கடக்கும் முன் தனது வழக்கைக் கிற ஓர் இறுதி வாய்ப்பு அளிக்கும்படி அதில் சவர்க்கர் கஞ்சிக் கேட்டிருந்தார். அயந்து மாதங்களாகும் முன் சவர்க்கருக்கு ஏற்பட்ட வயிற்றுக் கடுப்பு நோய் குணமடந்தது விட்டது என்று வின்சென்ட் தெரிவித்தார். அவரது உயிருக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லை. அரவிந்த கோஷின் சகோதரர்கள் பாரின் மற்றும் இதரர்களின் வழக்குகளைக் குறிப்பிட்டு அவர் தன்னதைத் தானே இழிவுபடுத்திக் கொண்டார். “தீ விரமான சதித்திட்டம் ஒன்றிற்காக அவர்கள் போர்ட் பிளேரில் இருந்தார்கள் என்றே அய்யப்பட வேண்டியுள்ளது.” என்று விசுவாசம் நிறைந்த சவர்க்கர் கிறினார். “இது போன்ற தீ விரவாத அமைப்பில் நம்பிக்கை கொண்டவனல்ல நான். கர்போட்கின் அல்லது டால்டாய் போன்றோரின் அமதி நிறைந்த தத்துவரீதியிலான தீ விரவாதத்தைக் கட்ட ஏற்றுக் கொள்வனல்ல நான். புரட்சி மனப்பான்மை கொண்ட எனது கடந்த காலத்தைப் பற்றி நான் கிறவருவது இதுதான்: மன்னிப்பைக் கோரி பகிர்ந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் இப்போது மட்டும்ல்லாமல், 1914 மற்றும் 1918-ஆம் ஆண்டுகளிலும் கட்ட அரசமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கட்டப்பட்டது நடந்து கொள்வனே என்றும் திருமாண்டகே அதற்கைய சட்டம் ஒன்றை உருவாக்கத் தொடங்கியதும் நான் அதன் வழி நிற்பனே என்றும் அரசுக்கு எனது கருத்துகளைத் தெரிவித்து கடிதங்கள் எழுதியுள்ளேன். அவரது சிர்திருத்தங்களும் மற்றும் அது பற்றிய பிரகடனமும் எனது கருத்துகளை உறுதிப்படுத்தின. ஒழுங்கு முறையிலான, அரசமைப்பு சட்டப்படியான முன் ன்றேறத்திலும் நான் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதாகவும் அதற்கு ஆதரவாக நிற்க நான் தயாராக இருப்பதாகவும் சமீபத்தில் நான் வளியிடயாக சப்தம் ஏற்றுள்ளேன்.” “அரசமைப்புச் சட்டப்படியான வழியைப் பின்பற்றி நடப்பது, ஆங்கில ஆட்சியின் கரங்களைப் பலப்படுத்தி, இருவருக்குமிடையே ஓர் அன்புப் பிணைப்பை உருவாக்கி, ஒருவருக் கொருவர் உதவி செய்து கொண்டு வாழ்வதற்காக என்னால் இயன்ற அளவு பாடுபட முயல்வது என்னும் எனது திடமான நோக்கத்தை வளியிட்டுத் துவதில் நான் உண்மையானவனாக இருக்கிறேன். இந்தப் பிரகடனத்தின் மூலம் தனது பருமையை வளியிட்டுத் திக் கொண்டுள்ள இந்த மாபெரும் ஆங்கிலப் பேரரசு எனது மனத்தை வனென்று அதனை ஆதரிக் கச் செய்தது.” அவரது நாட்டுப்பற்றுக்கு இதனை விட வேறு சான்று வேண்டுகுமா! இவ்வாறு சவர்க்கர் தன் கடிதத்தை முடிக் கிறார்: “அரசு நிர்ணயிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட நியாயமான காலம் வர அரசியலில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதில்லை என்ற உறுதிமொழியை அளிக்க நானும் எனது சகோதரரும் விரும்பமுடன் தயாராக இருக்கிறோம். இதுவோ அல்லது வேறு எந்த ஒரு உறுதிமொழியோ எடுத்துக் காட்டாக, நாங்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டபுன், ஒரு

Written by

Monday, 08 September 2008 18:42 -

கூறிப்பிட்ட மாகாணத்தில் இருப்பது அல்லது எங்களது நடவடிக்கை பற்றி காவல்துறைக்கு அவ்வப்போது தெரிவிப்பது என்பது போன்ற எந்த வகையான நிபந்தனைகளையும், அவை அரசின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் உண்மையான நோக்கம் கொண்டவை என்பதால், நானும் எனது சகோதரரும் மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

5. 1995 ஏப்ரல் 7 அன்று ஃப்ரண்ட்லனையில் வளையிடப்பட்டிருந்த அவரது 1924-ஆம் ஆண்டின் மன்னிப்புக் கடிதத்தில் அளிக்கப்பட்டிருந்த உறுதி மொழிகள் உள்ளிட்ட அனைத்திலும் இழவான வகையில் மன்னிப்பு கோருவது, எந்த வகையான நிபந்தனைகளையும் உட்படுத்திக் கொள்வது என்ற ஒரு போக்கே காணப்படுகிறது.

6. காந்தி கொலை வழக்கில் குற்றம் சாட்டப் படுவதைத் தவிர்க்க பம்பாய் காவல்துறை ஆணையருக்கு 1948 பிப்ரவரி 22 அன்று எழுதிய கடிதத்தில்: “அரசு விரும்பும்” எந்த ஒரு காலம் வரையிலும் எந்த வித மத அல்லது அரசியல் செயல்பாடுகளிலும் நான் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பேன்.”

7. பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத் தலமைநீதிபதி சாக்ளா மற்றும் நீதிபதி கஜநேத்ரிகட்கர் ஆகியோருக்கு 1950 ஜூலை 13 அன்று சவார்க்கர் எழுதியுள்ள கடிதத்தில்: “ஓராண்டு காலத்திற்கு எந்த ஒரு அரசியல் நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடாமல் பம்பாயில் உள்ள எனது வீட்டுக்குள்ளேயே இருப்பேன்” என்று தெரிவித்துள்ளார். இந்து மகா சபைத் தலைவர் பதவியில் இருந்து அவர் விலகினார். 1939 அக்டோபர் 9 அன்று வரைவிலக்கோ பிரபுவாக்கும் சவார்க்கருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சந்திப்பைப் பற்றி மர்ஜியா கசோலலி கூறிப்பிடுகிறார்: இந்த தசீயவாதி அப்போது கூறுகிறார்: “இப்போது நம் இருவரது நோக்கங்களும் நலன்களும் ஒன்றாகவே உள்ளவை. இதனால் நாம் இருவரும் இணைந்தே செயலாற்ற வேண்டும்.” எவ்வாறு செயலாற்ற வேண்டும்? காந்திக்கும் காங்கிரசுக்கும் எதிராகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்தே இது என்பதில் எந்தவித அய்யமும் இல்லை. (“1930-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்துத் வாஷின் அயல்நாட்டு ஒப்பந்தங்கள்” என்ற அவரது கட்டுரை 2000 ஜனவரி 22 எகனாமிக்ஸ் அன்ட் பொலிதிகல்

இது போன்ற சவாரக் கிர்பற்றி வளெிவரூம் தகவல்கள் அவரது வாரிசுகளையும் பரெும் கவலை கொள்ளச் செய்துள்ளது. பாபர் மசுதி இடிப்பதற்கு முன் 1992 பிசம்பர் 5 அன்று வாஜ்பேயி ஆற்றிய பசேசு ஒன்று 2005 பிப்ரவரி 28 அலுட்லுக் இதழில் வளெயிடப்பட்டிருந்தது. அதே காலவாகில் வளெயிடப்பட்ட மலாய் கிருணஷ்ணதர் அவர்களின் ஒபன்சீக்ரட் (வளெிப்படயான ரகசியங்கள்) என்ற புத்தகம் பாபர் மசுதி இடிப்பில் அத்வானிக்கு உள்ள பங்கை வளெிப்படுத்துகிறது (பக் கம் 442-43) இதுபோன்று ஒவ்வொரு ஆவணமும் வளெிச் சத்துக்கு வரும் போது, அவர்கள் அவமானத்தால் கனிக்குறுகிப் போகிறவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். -

நன்றி: <http://arivagam.blogspot.com/> பகுவத் துறிவு